

Dér undrer det mig, at beskeden til mig fra nogle privathospitaler, som har fortalt mig, at de har forsøgt at komme med på tekst-tv, så man dér kan kan få oplyst, hvor lang ventetiderne er på disse privathospitaler, har været, at det har ikke været muligt for dem.

Derfor vil jeg spørge sundhedsministeren, om det er korrekt, og hvorfor de i givet fald ikke har den mulighed. For det må da være sådan, at det er bedst for de enkelte patienter at få så megen oplysning som overhovedet muligt, så de bedre kan vælge.

Og så har jeg et spørgsmål til statsministeren, og det går på kvaliteten i vores sundhedsvæsen, for dér bliver jeg lidt forvirret, når jeg hører statsministerens udtalelser, for i dag blev der sagt, at vores sundhedsvæsen grundlæggende er godt, men hvis jeg så tænker på dengang, for nogle få måneder siden, da Socialdemokratiet havde sit jubilæumsmøde, så husker jeg meget tydeligt, at statsministeren sagde, at vores sygehusvæsen bestemt ikke er godt nok, og at vi ikke klarer os i sammenligningen med andre landes sundhedsvæsen, og at det var derfor, statsministeren foreslog en vis grad af statslig styring.

Men så vidt jeg husker, trak statsministeren relativt hurtigt det forslag tilbage, da statsministeren havde talt med flere amtsborgmestre af socialdemokratisk observans.

Men jeg er lidt forvirret, for hvis vi skal ændre vores sundhedsvæsen, betyder det meget, om det er godt eller det ikke er godt nok.

Og hvis man læser Socialdemokratiets sundhedsoplæg, bliver man endnu mere forvirret. Nu er det et stykke tid siden, men så vidt jeg husker, står der dér noget i retning af, at vores sundhedsvæsen er i top sammenlignet med de forskellige andre sundhedsvæsen i Europa.

Så der er altså frit valg på alle hylder, når man hører, hvad socialdemokratiske politikere udtaler om vores sundhedsvæsen: I dag er vores sygehusvæsen godt, men for nogle måneder siden var det ikke godt nok, og dengang var man inde på en statslig styring af det, og når man så læser oplægget, er det altså helt i top!

Jeg ved godt, at jeg er lidt polemisk her, men jeg synes alligevel, det er afgørende at få at vide, hvad det egentlig er, Socialdemokratiet mener.

Det sidste spørgsmål, jeg har, er til hr. Bruno Jerup – det er måske en lille tanketorsk, men vi skal have det hele med – for hr. Bruno Jerup sagde, at det, man arbejder med i sundhedsvæsenet, er levende mennesker. Det er det da også,

men jeg vil gerne sige, at en meget væsentlig del af lægeligt arbejde også er at foretage obduktioner og finde ud af, hvad patienterne virkelig har fejlet. Og det hører altså også med til det samlede sundhedsvæsen.

Det, der er Venstres grundholdning inden for sundhedspolitikken, er, at vi gerne vil bygge på frihed og på respekt for hver enkelt patient. Vi respekterer, at forskellige patienter ofte har vidt forskellige ønsker, og vi vil gerne give den enkelte patient så mange frihedsgrader som overhovedet forsvarligt. Vi ønsker også, at patienten skal føle maksimal tryghed under indlæggelsen på sygehuset.

Så vil jeg gerne sige klart, at i Venstre ønsker vi ikke en statslig styring af sundhedsvæsenet. Vi mener tværtimod, at det amtslige sundhedsvæsen med et sygehusudvalg i spidsen skal bevares. Vi synes, det er bedst, at det er direkte valgte politikere, der er ansvarlige for vore sygehuse i Danmark.

Sundhedsvæsenet står i dag over for en lang række udfordringer. Ventetiderne har i mange år været alt for lange, både når det gælder indlæggelse og ambulante undersøgelser. Og dér var både sundhedsministeren og statsministeren inde på, at der var tilført betydelig flere ressourcer til sundhedsvæsenet, men hvis man så ser på, hvor lange ventetiderne er for mange forskellige sygdomme, vil man jo konstatere, at der stadig væk er utrolig mange områder, hvor der er alt for lange ventetider. Så penge alene har altså ikke løst problemerne.

Så er det sådan, at patienterne ofte giver udtryk for, at de savner en fast læge, og de savner også en fast sygeplejerske. De siger, at de møder for mange forskellige ansigter. Det hører vi ofte patienterne sige. Det mener vi på mange måder kan gøres bedre.

Vi mener også, det kan blive bedre med samarbejdet mellem offentlige sygehuse og privathospitaler. Ofte er der meget lange ventetider på bestemte behandlinger inden for det offentlige sygehusvæsen, mens der samtidig er ledige sengepladser på privathospitalerne. Det er en skævhed, som vi i Venstre bestemt ikke kan forstå, for hvis der er nogle, der gerne vil hjælpe og operere disse patienter, så lad dem da have mulighed derfor. Vi mener, det er væsentligt, at patienterne bliver behandlet, og ikke væsentligt, hvem det er, der udfører opgaven.

Et andet spørgsmål er, om det er rimeligt, at de mest effektive sygehusafdelinger bliver straffet økonomisk ved slutningen af et budgetår på